

stands Interesser for nær, naar vi sige, at vi forlange ikke, at denne Svendeprøve skal være en Betingelse for, at en Mand kan antage Lærlinge til Uddannelse. Men Loven foreskriver iøvrigt den fornødne Forpligtelse, at den, som antager en Lærling, skal sørge for hans fornødne Uddannelse, enten ved selv at lede den eller ved en tilstrækkelig uddannet Fagmand, og det forekommer mig at være Alt, hvad man med Rimelighed kan forlange, saa længe man bliver ved at holde paa det Forhold, at Enhver kan blive Haandværksmester, enten han har lært sit Haandværk eller ei. — Jeg har for mit eget Bedkommende tilladt mig at stille et Underændringsforslag til § 7, eller en Tilføjning til § 7, om, at Lærlingen ikke maa udføre Arbejde paa Akkord, enten til Fordel for sig selv, eller til Fordel for hans Mester. For mig er Hovedsagen med denne Lov at hindre Misbrug af Lærlingernes Kræfter og sørge for, at de blive godt uddannede i Faget, og jeg tvivler ikke om, at det er Alles Mening med denne Lov; men det gjælder da ogsaa om at se dette Forhold paa rette Maade. Akkordarbejde er i det Hele taget efter min Mening et uheldigt System, det staar i Forbindelse med Overanstrengelse og Sjusteri i Reglen, det er Befordring af Arbejdsløshed og den lavest mulige Betaling i ganske overordentlig Grad, det staar i nøieste Forbindelse med det, som vi i desværre altfors omfattende Grad have herhjemme, Licitationssystemet. Disse to er der en inderlig Forbindelse imellem, og Enhver, der ser lidt paa disse Forhold, som Licitationssystemet skaber — hvilket atter frister Haandværkeren til at tilvende sig den billigst mulige Arbejdskraft — maa dog vistnok i Grunden beklage, at Forholdet er saaledes. Der er saaledes for Tiden en Strid oppe i det Fag, jeg tilhører, mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne paa den ene Side og en enkelt Arbejdsgiver paa den anden Side, angaaende Levering af Arbejde til Staten. Staten har desværre altså meget med Licitationsvæsenet at gjøre, naar den skal have noget Arbejde gjort færdigt, og Mestre og Arbejderne i vort Fag ere enige om, at det er en altså ussel Betaling, der er bleven tilbudt ved denne Licitation, og de have negtet at udføre det paa en enkelt Mand nær. Følgen deraf vil blive, at Staten faar — som den saa ofte har faaet, fordi den har dette System — elendigt og daarligt Arbejde, som den slet ikke staar sig ved, og Arbejderne faar en ussel Fortjeneste for at udføre det, samtidig med, at der opstaar Strid eller Kamp mellem Arbejdere og enkelte Arbejdsgivere, som ikke føre til noget Godt. Det er saa-

ledes ikke altid Arbejdernes Skyld, naar der opstaar Kamp om Lønningsspørgsmaal. Jeg har mange Gange i Haandværkerfagene været vidende til, hvorledes Lærlinger misbruges, naar der gives dem Arbejde paa Akkord. Man bruger gjerne det Udtryk, at det er for at anspore Lærlingerne til Flid, og mener man derved at høre deres Lyst til paa anden Maade at udføre Noget. Jeg tror nu, at den virkelig dygtige og humane Læremester kan meget godt fremme sine Lærlingers Lyst til at arbejde uden at give dem Arbejde i Akkord. En virkelig human Læremester vil altid kunne paastjønne, naar en Lærling er flittig og stræbsom og udfører sit Arbejde ordentligt og dygtigt, og derfor siger jeg, at en Læremester bør det ikke være tilladt at give sin Lærling Arbejde i Akkord, thi det ansporer ham til at overanstrenges sig og til at gjøre sit Arbejde færdigt saa hurtigt som muligt, uden Hensyn til om det bliver saa godt, som han ellers vilde være i Stand til at udføre det, dersom han havde haft længerere Tid til at udføre det i, saaledes som under Lærlingernes almindelige Forhold. Jeg ser derfor — hvad der ikke kommer dette Lovforslag ved — en Stade i Akkordsystemet ogsaa for Boyne, men særlig anser jeg det for skadeligt for Lærlingernes Bedkommende, fordi de netop derigennem blive Gjenstand for Misbrug og yderligere udbytte og blive vænnede til at juste i Arbejdet i Stedet for at lære at arbejde ordentligt. Jeg anbefaler derfor Thinget at stemme for det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, at Lærlinger ikke maa udføre Arbejde i Akkord for sig selv eller for Mestrene.

Dernæst er der et Endringsforslag til § 16 under Nr. 19, som angaar Kontraktens Ophævelse i visse Tilfælde. Der har i sin Tid været noget mere Enighed i Udvalget om denne Bestemmelse, end der er nu, da jeg staar ganske alene med den. Man kunde jo høre paa den ærede Ordfører i Dag, ligesom ogsaa den Gang vi første Gang havde Loven til Behandling, at han ikke ønskede, at, som han udtrykte sig ved 1ste Behandling, Lærlinger og Mestre skulle bindes sammen som Munken og hans Rutte, og det er dette Forhold, jeg heller ikke ønsker, og jeg ønsker det ikke, fordi jeg af Erfaring veed — og det er Noget, som Enhver kan erfare, naar man vil betragte de Forhold, som vi hver eneste Dag leve under — hvor lidet Begreb en Dreng i den Alder, hvor han lige er bleven konfirmeret, har om, hvad han egentlig vil være, og i hvilken Retning hans Anlæg gaa. Han har maaste aldrig nogensinde haft Leilighed til, i hvert Fald i videre Grad, at overveie det, selv om han virkelig har nogle